

много хора, спрѣ се и прати едного отъ прислужници-тѣ си да пита надошли-тѣ що искжтъ. Отговори му се, че щжтъ да подаджтъ молба на садразамина (първий министръ) за връщание-то на владици-тѣ и за изпълнение-то на фермана. Като му се съобща това, министръ-тъ се върна въ кабинета си и казалъ да му се представжтъ двама-трима по-разбрани човѣци за да му даджтъ молба-та. Славейковъ и Икономовъ отидохж при министра да му подаджтъ молба-та. Между множество-то немаше нито единъ отъ тогава извѣстни-тѣ и лични цариградски бжлгаре, нито пжкъ бѣше се явилъ нѣкой отъ тѣхъ при храма. Това бѣше отъ страхъ, защото не знаяхж каква-би тая внезапно строга мѣрка на правителство-то противъ бжлгарския народъ и владици-тѣ му, и то слѣдъ издаване-то на фермана. Видни-тѣ бжлгарски пжрвенци и дѣятели по народно-черковни-тѣ работи се бояхж да не послѣдва и тѣхъ участь-та на владици-тѣ, йоще повече като садразамина Махмудъ-Недимъ паша бѣше човѣкъ простъ, невѣждъ, та се вдаваше на всѣкакви влияния. Като се позабавихж Славейковъ и Икономовъ при садразамина, множество-то си помисли, че сж запрѣни и че, може би, и тѣхъ да заточжтъ, ала тѣ се върнахж. Славейковъ и Икономовъ обадохж, че садразаминъ-тъ благосклонно приелъ молба-та и че се врѣкжлъ да доведе владици-тѣ. Махмудъ-Недимъ паша имъ казалъ, че му дотегнжле оплаквания-та на патриарха и натяквания-та на *балжжкия-та* ⁽⁶⁴⁾, (русский посланникъ), който му билъ много приятель. И патриархъ-тъ и посланникъ-тъ му казвале, че владици-тѣ биле главна-та причина за дето не могле да се споразумѣжтъ и спогоджтъ бжлгаре-тѣ съ гржци-тѣ, заради това той, садразаминъ-тъ, отдалечилъ владици-тѣ отъ Цариградъ за нѣколко дни, та ако щжтъ бжлгарски-тѣ представители да се съгласжтъ и помиржтъ съ гржцка-та патриархия. По слѣдствие на това народно заявление, първий министръ предложилъ на патриарха да му отговори за послѣденъ пжтъ да ли ще припознае фермана, или не. Патриархъ-тъ

(64) Съ турска-та рѣчь *балжжкия* (рибаръ), простодушний старецъ Махмудъ-Недимъ паша е наричалъ генерала Игнатиевъ, тогава русски посланникъ въ Цариградъ. Вжобще турци-тѣ наричахж руси-тѣ *рибаре*. Първий турски министръ Махмудъ-Недимъ паша бѣше дѣйствително личенъ приятель на Игнатиева, отъ когото се влияеше. Въ врѣме-то на тоя садразаминъ (великъ везиръ, първъ министръ), Игнатиевъ си вършеше щото искаше и работа-та бѣше достигнала до тамъ, та Махмудъ-Недимъ паша биде сваленъ отъ поста си, защото билъ русолюбецъ.